

En la Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació

PARAULES de vida

SEBASTIA
TALTAVULL ANGLADA,
Bisbe de Mallorca

Dolç cant i amarg crit

Expressió utilitzada pel papa Francesc en la Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació i que mostra el contrast entre el **dolç cant** de la Creació que ens convida a practicar una «**espiritualitat ecològica**» atenta a la presència de Déu en el món natural, i –a la vegada– com aquesta dolça cançó és acompanyada desgraciadament d'un **amarg crit**, o per un *cor de clams amargs* provinents de la mare terra. D'una banda, vivim la *invitació a fonamentar la nostra espiritualitat* en l'amorosa consciència de no estar desconnectats de les altres criatures, de formar amb tots els éssers de l'univers una preciosa comunió universal (cf. *Laudato si'* 220). I, de l'altra, *escoltar el gemec de la mare terra* causat pels nostres excessos consumistes i la seva súplica perquè aturem els abusos i la seva destrucció.

Són, de fet, totes les criatures que criden –diu el papa Francesc. A les antípodes de la centralitat de Crist en l'obra de la Creació, innombrables espècies s'extingeixen, interrompent per sempre els seus himnes d'alabança a Déu. Però també **són els més pobres entre nosaltres els qui criden**. Exposats a la *crisi climàtica*, els pobres són els qui més sofreixen l'impacte de les sequeres, les inundacions, els huracans

i les onades de calor, que segueixen essent de cada vegada més intenses i freqüents.

És important, idò, que, davant d'aquesta situació descrita i els crits que apareixen, **vulguem acollir la petició que ens fa al penediment, a canviar els estils de vida i els sistemes perjudicials**. Des del principi –diu– la crida evangèlica «*Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop*» (Mt 3, 2), convidant a una nova relació amb Déu, implica també una relació diferent amb els altres i amb la creació. L'estat de degradació de la casa comuna mereix la mateixa atenció que els altres reptes globals, com les greus crisis sanitàries i els conflictes bèl·lics.

Com el mateix papa Francesc diu a la carta encíclica *Laudato si'*, «*viure la vocació de ser protectors de l'obra de Déu és part essencial d'una existència virtuosa, no consisteix en quelcom opcional ni un aspecte secundari de l'experiència cristiana*» (n. 217). Estam, per tant, davant d'un repte al qual hem de respondre amb el nostre comportament personal i comunitari que caldrà seguir aprofundint, ja que **com a persones de fe sentim la responsabilitat d'actuar en consonància amb la necessitat de conversió**. Treballem-ho i comentem-ho dins les nostres comunitats, portem-ho a la pregària i siguem valents i solidaris en les decisions.

Paraules
de vida

PARAULES de vida

SEBASTIÀ
TALTAVULL ANGLADA,
Bisbe de Mallorca

En la Jornada Mundial de Oración por el Cuidado de la Creación

Dulce canto y amargo grito

Expresión utilizada por el papa Francisco en la Jornada Mundial de Oración por el Cuidado de la Creación y que muestra el contraste entre el **dulce canto** de la Creación que nos invita a practicar una «**espiritualidad ecológica**» atenta a la presencia de Dios en el mundo natural, y —a la vez— como esta dulce canción viene acompañada desgraciadamente de un **amargo grito**, o por un *coro de clamores amargos* provenientes de la madre tierra. Por una parte, vivimos la *invitación a fundamentar nuestra espiritualidad* en la amorosa conciencia de no estar desconectados de las demás criaturas, de formar con todos los seres del universo una preciosa comunión universal (cf. *Laudato si'* 220). Y, por la otra, *escuchar el gemido de la madre tierra* debido a nuestros excesos consumistas y su súplica para que detengamos los abusos y su destrucción.

Son, de hecho, todas las criaturas que claman —dice el papa Francisco. En las antípodas de la centralidad de Cristo en la obra de la Creación, innumerables especies se extinguen, interrumpiendo por siempre sus himnos de alabanza a Dios. Pero también **son los más pobres entre nosotros los que gritan**. Expuestos a la *crisis climática*, los pobres son los que más sufren el impacto de las sequías, las inundaciones, los huracanes y las olas de calor, que siguen siendo cada vez más intensas y frecuentes.

Es importante, pues, que, ante esta situación descrita y los gritos que aparecen, **queramos acoger la petición que nos hace al arrepentimiento, a cambiar los estilos de vida y los sistemas perjudiciales**. Desde el principio —dice— la llamada evangélica «*Convertíos, que está cerca el Reino de los cielos*» (Mt 3, 2), invitando a una nueva relación con Dios, implica también una relación diferente con los demás y con la creación. El estado de degradación de la casa común merece la misma atención que los otros retos globales, como las graves crisis sanitarias y los conflictos bélicos.

Como el propio papa Francisco dice en la carta encíclica *Laudato si'*, «*vivir la vocación de ser protectores de la obra de Dios es parte esencial de una existencia virtuosa, no consiste en algo opcional ni en un aspecto secundario de la experiencia cristiana*» (217). Estamos, por tanto, ante un reto al que debemos responder con nuestro comportamiento personal y comunitario que hará falta seguir profundizando, ya que **como personas de fe sentimos la responsabilidad de actuar en consonancia con la necesidad de conversión**. Trabajémoslo y comentémoslo en nuestras comunidades, llevémoslo a la oración y seamos valientes y solidarios en las decisiones.

Processó de la Triennal d'Alcúdia

El día de la festivitat de Santa Anna, 26 de juliol, va tenir lloc la solemne celebració de l'Eucaristia i processó per la triennal del Sant Crist, oficiada pel bisbe de Mallorca, Mons. Sebastià Taltavull, amb el rector Jordi Gayà i amb capellans de diverses Parròquies de la contrada i capellans fills del poble. A nivell institucional l'Ajuntament d'Alcúdia, el batle Domingo Bonnín amb gairebé tots els membres de la Corporació. La institució insular va estar representada per la seva presidenta Catalina Cladera. Batles i batllesses de diversos municipis i diputats de diversos grups polítics, representants d'associacions, entitats, i cossos de seguretat. Milers de persones van acompanyar la imatge del Sant Crist, amb les Promeses i membres de la Confraria del Sant Crist pels carrers del centre històric d'Alcúdia. La Banda Municipal de música tancava la processó, amb la interpretació dels Goigs del Sant Crist.

SANTORAL de la setmana

Dilluns, 5.

Dilluns de la setmana XXIII.

Sants Acont, Hercolà i Taurí; sant Bertí; santa Teresa de Calcuta. Missa: 1C 5, 1-8; Sal 5, 5-6. 7. 12; Lc 6, 6-11.

Dimarts, 6.

Dimarts de la setmana XXIII.

Sant Zacaries profeta, sant Onesífor, sant Eleuteri. Missa: 1C 6, 1-11; Sal 149, 1-2. 3-4. 5-6a. 9b; Lc 6, 12-19.

Dimecres, 7.

Dimecres de la setmana XXIII.

Santa Regina, sant Clodoald, sant Marc Crisini i companys màrtirs. Missa: 1C 7, 25-31; Sal 44, 11-12. 14-15. 16-17; Lc 6, 20-26.

Dijous, 8.

Naixement de la Benaurada Verge Maria,

sant Adrià, sant Faust. Missa: Mi 5, 1-4a / Rm 8, 28-30; Sal 12, 6ab. 6cd; Mt 1, 1-16. 18-23 / 1, 18-23.

Divendres, 9.

Sant Pere Claver,

sant Gorgoni, beata Maria de la Cabeza. Missa: 1C 9, 16-19. 22b-27; Sal 83, 3. 4. 5-6. 12; Lc 6, 39-42.

Dissabte, 10.

Dissabte de la setmana XXIII.

Sant Nicolau de Tolentino, santa Pulquèria, sant Ambròs Eduard Barlow. Missa: 1C 10, 14-22; Sal 115, 12-13. 17-18; Lc 6, 43-49.

Diumenge, 11.

Diumenge XXIV de durant l'any i setmana IV del saltiri.

Sants Protus i Jacint, sant Joan Gabriel Perboyre, sant Pacient. Missa: Ex 32, 7-11. 13-14; Sal 50, 3-4. 12-13. 17. 19; 1Tm 1, 12-17; Lc 15, 1-32 / 1-10.

30 joves mallorquins participen a la Peregrinació Europea de Joves a Santiago de Compostel·la

El passat dimarts 26 de juliol el bisbe Mons. Sebastià Taltavull presidí la celebració d'enviament dels joves pelegrins de la nostra diòcesi que van participar a la Peregrinació Europea de Joves a Santiago de Compostel·la. Van ser una trentena de joves procedents de diferents indrets de l'illa que dia 30 de juliol partiren cap a Lugo per fer 4 dies de camí fins arribar a Santiago, on van participar, juntament amb uns 10.000 joves d'Espanya i Europa, a les activitats programades per la CEE i que van incloure catequesis,

moments per a compartir, concerts, visites culturals, gimcanes, etc. Una gran trobada que va tenir el seu punt culminant el dissabte 6 d'agost amb la Vetlla de pregària i el diumenge 7 amb la Missa de cloenda.

FOTO: Ultima Hora

Festes de la Beata a Valldemossa. Del 18 al 30 de juliol Valldemossa celebra les Festes de la Beata. Entre els actes principals, dia 27, va tenir lloc la processó de la relíquia, que s'inicià amb una missa solemne a la Parròquia de Sant Bartomeu i va concloure amb una ofrena floral a la Santa. El rector de Valldemossa, Mn. Antoni Pujol, portà la relíquia, acompanyat per la Beateta, que enguany va ser na Martina Janer Valle. El dia 28 va ser la desfilada amb la cort d'angelets, Hereva i dames d'honor.

Festes de Sant Jaume de Manacor

Dia 18 de juliol començaren les festes amb la Crida a Sant Jaume des del balcó de l'Ajuntament. L'amollada d'un coet va donar el tret de sortida al ball de la Mulassa amb els deu mulassers i mulasseres i el cap dels mulassers, a ballar al ritme dels músics que animaren el cercavila més esperat.

Una setmana de festes plena d'activitats culturals, gastronòmiques i esportives que va concloure el dia 25 amb la recollida del penó de Sant Jaume de Cal Cavaller Major i l'Ofici en honor a Sant Jaume a la Parròquia de Nostra Senyora dels Dolors.

La solemne Eucaristia fou presidida per Mn. Joan Francesc Cortés Ribot i concelebrada pel rector de Manacor, Mn. Antoni Amorós. Acabada la celebració, es va proclamar el memorial de la vila i es va beneir l'estendard de l'Obreria de Sant Jaume.

FOTO: manacormanacor.com

Moscari viu engalanat la Festa des Fadrí.

El poble de Moscari va celebrar el 24 de juliol la Festa que venera Santa Anna, patrona dels fadrins i fadrines i a qui està dedicada l'església parroquial de Moscari. Aquesta festa, que es va recuperar a Moscari l'any 1982, segueix una mena de protocol que passa per l'elecció del Fadri Major (enguany representat per Llorenç Tortella Alomar), qui acompanya a les fadrines del poble en processó fins a l'església per assistir a l'Ofici Major enguany pre-

sedit per Mn. Josep Adrover, vicari general, i Mn. Guillem Feliu, i realitzar l'ofrena floral a Santa Anna.

Lectura del llibre de la Saviesa 9, 13-19

¿Quin home pot conèixer què desitja Déu? ¿Qui pot descobrir la voluntat del Senyor? Perquè els raonaments dels mortals són insegurs, són incertes les nostres previsions: el cos que es descompon afeixuga l'ànima, aquesta cabana de terra és una càrrega per a l'esperit, capaç de meditar. Si amb prou feines ens afiguram les coses de la terra, si ens costa descobrir allò mateix que tenim entre mans, ¿qui haurà estat capaç de trobar un rastre de les coses del cel? ¿Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si vos mateix no haguéssiu donat la saviesa, si no haguéssiu enviat de les altures el vostre Esperit Sant? Així s'han redreçat els camins dels habitants de la terra, els homes han après a conèixer què és del vostre grat, i la saviesa els salva.

Salm responsorial (salm 89)

Durant tots els segles, Senyor,
heu estat sempre la nostra muralla.

Lectura de la carta de sant Pau a Filemó 9b-10. 12-17

Estimat: Jo Pau, ambaixador de Crist, i pres per causa d'ell, recorr a tu intercedint a favor del meu fill Onèsim, jo que l'he engendrat en la fe estant a la presó. Ara te'l retorn com si t'enviàs el fruit de les meves entranyes. Jo hauria volgut retenir-lo al meu costat, perquè em servís en lloc teu mentre seré a la presó per causa de l'evangeli, però no he volgut fer res sense el teu consentiment: no m'hauria agradat obligar-te a fer un favor com aquest, si tu no el feies de bon grat. Qui sap si, providencialment, Onèsim se separà un moment de tu perquè ara el recobris per sempre, i no com esclau, sinó molt més que això: com un germà estimat. Ho és moltíssim per a mi, però més encara ho ha de ser per a tu, tant humanament com en el Senyor.

Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc. 14, 25-33

En aquell temps Jesús anava amb molta gent; ell es girà i els digué: «Si qualcú vol venir amb mi i no m'estima més que son pare i sa mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes, i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no es carrega la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu. Suposem que qualcú de vosaltres vol construir una torre. ¿No us asseureu primer a calcular què costa, per veure si teniu recursos per acabar-la? Perquè, si després de posar els fonaments, no podíeu acabar l'obra, tots els qui ho veurién començarien a burlar-se'n i dirien: «Aquest home havia començat a construir, però no pot acabar.» Si un rei vol anar a combatre amb un altre, ¿no s'asseurà primer a deliberar si amb deu mil homes podrà fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veia que no pot, quan l'altre encara és enfora li enviarà delegats a negociar la pau. Així també ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot lo que té.»

Lectura del libro de la Sabiduría 9, 13-19

¿Qué hombre conoce el designio de Dios, quién comprende lo que Dios quiere? Los pensamientos de los mortales son mezquinos y nuestros razonamientos son falibles; porque el cuerpo mortal es lastre del alma y la tienda terrestre abruma la mente que medita. Apenas conocemos las cosas terrenas y con trabajo encontramos lo que está a mano: ¿Pues quién rastreará las cosas del cielo, quién conocerá tu designio, si tú no le das sabiduría enviando tu Santo Espíritu desde el cielo? Sólo así serán rectos los caminos de los terrestres, los hombres aprenderán lo que te agrada; y se salvarán con la sabiduría los que te agradan, Señor, desde el principio.

Salmo responsorial (salmo 89)

Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.

Lectura de la carta del Apóstol san Pablo a Filemón 9b-10. 12-17

Querido hermano: Yo, Pablo, anciano y prisionero por Cristo Jesús, te recomiendo a Onésimo, mi hijo, a quien he engendrado en la prisión; te lo envío como algo de mis entrañas. Me hubiera gustado retenerlo junto a mí, para que me sirviera en tu lugar en esta prisión que sufro por el Evangelio; pero no he querido retenerlo sin contar contigo: así me harás este favor no a la fuerza, sino con toda libertad. Quizá se apartó de ti para que le recobres ahora para siempre; y no como esclavo, sino mucho mejor: como hermano querido. Si yo lo quiero tanto, cuánto más lo has de querer tú, como hombre y como cristiano. Si me consideras compañero tuyo, recíbelo a él como a mí mismo.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas 14, 25-33

En aquel tiempo, mucha gente acompañaba a Jesús; él se volvió y les dijo: «Si alguno se viene conmigo y no pospone a su padre y a su madre, y a su mujer y a sus hijos, y a sus hermanos y a sus hermanas, e incluso a sí mismo, no puede ser discípulo mío. Quien no lleve su cruz detrás de mí, no puede ser discípulo mío. Así, ¿quién de vosotros, si quiere construir una torre, no se sienta primero a calcular los gastos, a ver si tiene para terminarla? No sea que, si echa los cimientos y no puede acabarla, se pongan a burlarse de él los que miran, diciendo: «Este hombre empezó a construir y no ha sido capaz de acabar.» ¿O qué rey, si va a dar la batalla a otro rey, no se sienta primero a deliberar si con diez mil hombres podrá salir al paso del que le ataca con veinte mil? Y si no, cuando el otro está todavía lejos, envía legados para pedir condiciones de paz. Lo mismo vosotros: el que no renuncia a todos sus bienes, no puede ser discípulo mío.»